

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobkyně: **D. B.**, zastoupená Mgr. Pavlínou Zámečnickovou, advokátkou se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalovanému: **Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 13. 6. 2016, č. j. 32 A 21/2016 - 27, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Policie ČR, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytových agend ze dne 31. 12. 2015, č. j. KRPB-2450265/ČJ-2015-060026-SV, bylo žalobkyni dle § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, v relevantním znění (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), uloženo správní vyhoštění a stanovená doba, po kterou jí nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, v délce 1 roku. Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí podala odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 7. 4. 2016, č. j. CPR-4597-3/ČJ-2016-930310-C235, zamítl a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Žalobkyně následně podala žalobu proti rozhodnutí žalovaného u Krajského soudu v Brně, jenž ji rozsudkem ze dne 13. 6. 2016, č. j. 32 A 21/2016 - 27, zamítl.

Žalobkyně (stěžovatelka) poté podala proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost spolu s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 odst. 1 s. ř. s.

Návrh na přiznání odkladného účinku stěžovatelka odůvodnila tím, že v případě nepřiznání odkladného účinku této kasační stížnosti by stěžovatelce hrozila závažná újma

spočívající zejména v nemožnosti pobývat na území České republiky, a to i s ohledem na skutečnost, že kasační stížností napadený rozsudek je dle stěžovatelky nezákonný. Stěžovatelka dále podotkla, že má na území České republiky manžela, se kterým zde žijí již od roku 2007, mají zde vytvořené sociální a životní zázemí a rádi by zde žili i do budoucna. V průběhu let se stěžovatelka a její manžel zcela integrovali do společnosti a mají zde řadu přátel. Manžel stěžovatelky v České republice podniká, čímž finančně zajišťuje sebe i stěžovatelku, která z důvodu řízení o správním vyhoštění pozbyla živnostenské oprávnění a nemůže tak v současné době získávat finanční prostředky výkonem podnikatelské činnosti.

Stěžovatelka dále uvedla, že v případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti by byla nucena vycestovat do země původu, což by nejen pro ni, ale i pro jejího manžela znamenalo značnou újmu v podobě dlouhodobého odloučení, a bylo by tím výrazně zasaženo do jejich společného rodinného a soukromého života. Stěžovatelka by byla nucena zpretrhat veškeré vazby, které si na území České republiky za dobu bezmála 10 let vytvořila, a vrátit se zpět na Ukrajinu, kde s ohledem na délku doby strávené na území České republiky nemá již žádné sociální zázemí a nemůže navázat na práci, kterou na Ukrajině dříve vykonávala. Navíc z důvodu nedostatku pracovních příležitostí má stěžovatelka důvodné obavy, že by nebylo v jejích možnostech si na Ukrajině práci najít. Nakonec stěžovatelka poukázala na aktuální vojensko-politickou situaci v zemi původu, která dle jejího názoru není stabilní.

Žalovaný ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že s jeho přiznáním nesouhlasí, neboť stěžovatelce bylo uloženo správní vyhoštění pro naplnění skutkové podstaty § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2 zákona o pobytu cizinců a tato skutečnost byla dle žalovaného řádně prokázána. Žalovaný dále konstatoval, že v průběhu vedeného správního řízení nebyly prokázány takové skutečnosti, které by umožnily aplikaci § 119a odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Dále pak žalovaný namítl, že stěžovatelka je v daném řízení právně zastoupena, a proto není její setrvání na území i po dobu řízení o kasační stížnosti nezbytné.

Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (zde stěžovatelku) nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Je třeba zdůraznit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

pokračování

Po zhodnocení důvodů uvedených stěžovatelkou a okolností projednávané věci dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě splněny.

Nejvyšší správní soud vycházel zejména z předpokladu, že nedojde-li k odkladu právních účinků rozsudku Krajského soudu v Brně, jímž byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného, do doby rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, bude stěžovatelka v důsledku právních účinků pravomocných a vykonatelných rozhodnutí správních orgánů nucena opustit území České republiky, a to ještě před rozhodnutím o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud souhlasí se stěžovatelkou, že nucené opuštění České republiky by pro stěžovatelku mohlo znamenat značnou újmu. Nejvyšší správní soud má za to, že pro výkon stěžovatelčina ústavního práva na spravedlivý proces je nezbytné, aby stěžovatelka mohla zůstat na území České republiky do skončení řízení o její kasační stížnosti. Byť je stěžovatelka v tomto řízení, jak požaduje soudní řád správní, zastoupena advokátem, nelze přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces náleží také právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd. (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100, dostupné na www.nssoud.cz). Ze stejného důvodu ostatně přiznává § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců žalobě proti rozhodnutí o správním vyhoštění odkladný účinek na vykonatelnost napadeného rozhodnutí *ex lege* (s výjimkou případů vyhoštění cizince z důvodu ohrožení bezpečnosti státu), a není tedy bez dalšího dán důvod, proč by obdobnou možnost setrvat na území České republiky neměl mít vyhošťovaný cizinec i po dobu následného kasačního řízení. Z tohoto hlediska tedy nelze přijmout argumentaci žalovaného, že vzhledem k tomu, že je stěžovatelka zastoupena advokátkou, není již její setrvání na území po dobu řízení o kasační stížnosti nezbytné.

Zároveň Nejvyšší správní soud vychází z toho, že pokud by nedošlo k odkladu právních účinků pravomocného rozhodnutí o správním vyhoštění do doby meritorního rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, byla by stěžovatelka nucena opustit území České republiky. V daném případě lze tedy nalézt příčinnou souvislost mezi právními účinky žalobou napadeného rozhodnutí a možným vznikem újmy stěžovatelky.

Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku rovněž z hlediska zbývajících podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Neshledal přitom, že by se přiznání odkladného účinku v daném případě, tedy umožnění pobytu stěžovatelky na území České republiky do doby rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o její kasační stížnosti, jakkoli negativně dotklo práv třetích osob, ani že by takové dočasné rozhodnutí bylo v rozporu s veřejným zájmem.

Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek, neboť se zřetelem k výše uvedenému dospěl k závěru, že v daném případě jsou podmínky § 107 odst. 1 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. naplněny. Vzhledem k tomu, že žaloba stěžovatelky proti pravomocnému rozhodnutí o jejím správním vyhoštění měla *ex lege* odkladný účinek, postačí v daném případě, že se přiznáním odkladného účinku kasační

stížnosti pozastavují až do skončení řízení o kasační stížnosti právní účinky přezkoumávaného rozsudku Krajského soudu v Brně, neboť tím se fakticky dočasně obnovuje odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí žalovaného ve věci správního vyhoštění stěžovatelky.

Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti přitom Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 23. srpna 2016

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu